

# Roza rokavička

V Rožni ulici je deklica izgubila roza rokavičko. Rokavička je obležala na pločniku. Mimo je prišla babica z vnučkom Juretom.

»Glej, roza rokavička!« je vzkliknil Jure. Babica je rekla: »Gotovo jo je izgubila deklica.«

»Kako veš?« je bil radoveden vnuček.

»Deklice imajo rade roza barvo,« je odvrnila babica, »gotovo pa bo deklica rokavičko pogrešala in jo bo prišla iskat.«

»Obesiva jo na grm, da jo bo deklica laže našla,« je predlagal Jure. In tako je babica rokavičko nataknila na vejico rožnega grmička. Rokavička je tam samevala vso dolgo zimo. Pral jo

je dež, nanjo je sijalo sonce. Spomladi pa je rožni grm zacvetel. Kako nenavadno! Njegovi cvetovi so bili rožnati in prav take barve kot roza rokavička. Nekega dne je mimo prišla deklica Sanja, ki je izgubila rokavičko.

»Glej, kako lepe vrtnice!« je rekla njena mama.

»Ena vrtnica pa se je razcvetela kot rokavička,« je vzkliknila deklica. Stekla je h grmu in snela rokavičko.

»Mamica, saj to je vendar moja rokavička!« je bila vesela deklica. Doma je Sanja v predalu poiskala še drugo roza rokavičko.

»Sedaj sta spet skupaj,« je vzkliknila in čisto nič je ni motilo, ker je bila rokavička z rožnega grma malce bolj obledela kot rokavička v predalu.